

2) Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kura noslēgta 1998. gada 25. jūnijā un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, 9. panta 2. punkts un Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 10.a pants ir jāinterpretē tādejādi, ka:

- ja projekts, kas ietilpst šo tiesību normu piemērošanas jomā, ir pieņemts ar likumdošanas aktu, tad tiesai vai neatkarīgai un objektīvai ar likumu izveidotai institūcijai ir jābūt iespējai saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem izskatīt jautājumu, vai šis likumdošanas akts atbilst nosacījumiem, kas paredzēti šīs direktīvas 1. panta 5. punktā;
- ja par šādu aktu nav nekādas iespējas celt prasību, kurš ir tāda rakstura un apjoma, kāds ir atgādināts iepriekš, tad jebkurai valsts tiesai, kurā iesniegts strīds, savas kompetences ietvaros ir jāveic iepriekšējā punktā aprakstītā pārbaude un attiecīgajā gadījumā no tā jāizdara secinājumi, atstājot šo likumdošanas aktu nepiemērotu.

(¹) OV C 153, 4.7.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-284/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — EKL 56. pants un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 40. pants — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Dividendes, kuras izmaksātas sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir valsts teritorijā, un sabiedrībām, kuras reģistrētas citā dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī — Atšķirīga attieksme)

(2011/C 362/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un B.R. Killmann)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un C. Blaschke, pārstāvji, un H. Kube, profesors)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 56. panta un Līguma par EEZ 40. panta pārkāpums — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā ir pilnībā atbrīvotas dividendes, ko meitas sabiedrības izmaksā mātes sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir valsts teritorijā, bet mātes sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir citā dalībvalstī vai Eiropas

Ekonomikas zonas valstī, šis pilnīgais atbrīvojums ir noteikts ar nosacījumu, ka ir sasniegts minimālais mātes sabiedrības līdzdalības meitas sabiedrības kapitālā apjoms, kas noteikts Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvā 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) gadījumos, kad nav sasniegta Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesabiedrībām un meitasabiedrībām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 22. decembra Direktīvu 2003/123/EK, 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā mātesabiedrības līdzdalības meitasabiedrības kapitālā robežvērtība, piemērojot no ekonomiskā viedokļa lielāku nodokli dividendēm, kuras izmaksātas citās dalībvalstīs reģistrētām sabiedrībām, nekā dividendēm, kuras izmaksātas sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir tās teritorijā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi EKL 56. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) piemērojot no ekonomiskā viedokļa lielāku nodokli dividendēm, kuras izmaksātas sabiedrībām, kas reģistrētas Islandē un Norvēģijā, nekā dividendēm, kuras izmaksātas sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir tās teritorijā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 40. pantā paredzētos pienākumus;

3) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. oktobra spriedums (Tribunale ordinario di Bari (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Interedit Srl, kas atrodas likvidācijas procesā/Fallimento Interedit Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Lieta C-396/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Zemākas instances tiesas tiesības iesniegt Tiesai prejudiciālu jautājumu — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — Maksātnespējas procedūras — Starptautiskā piekritība — Parādnieka galveno interešu centrs — Juridiskās adreses pārcelšana uz citu dalībvalsti — “Uzņēmuma” jēdziens)

(2011/C 362/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Bari

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Interedil Srl, kas atrodas likvidācijas procesā

Atbildētājas: Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale ordinario di Bari* — Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.) 3. panta interpretācija — Parādnieka galveno interešu centrs — Prezumpcija par labu juridiskās adreses vietai — Uzņēmums cita dalībvalstī — Kopienų vai valsts līmeņa jēdzieni

Rezolutīvā daļa:

1) ar Savienības tiesībām netiek pieļauts, ka valsts tiesu saista valsts procesuāla tiesību norma, saskaņā ar kuru šai tiesai ir jāievēro augstākas instances valsts tiesas sniegti apsvērumi, tādā gadījumā, ja rodas iespaids, ka augstākās instances tiesas sniegti apsvērumi neatbilst Savienības tiesībām, kā tos ir interpretējusi Tiesa;

2) Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punktā paredzētais jēdziens parādnieka "galveno interešu centrs" ir jāinterpretē saskaņā ar Kopienų tiesībām;

3) lai noteiktu sabiedrības-parādnieces galveno interešu centru, Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē šādi:

— sabiedrības-parādnieces galveno interešu centrs ir nosakāms, priekšroku dodot šīs sabiedrības galvenās pārvaldes atrašanās vietai, kā to var noteikt ar objektīviem un trešajām personām pārbaudāmiem apstākļiem. Gadījumā, ja sabiedrības vadības un kontroles institūcijas atrodas tās juridiskās adreses vietā un ja šajā vietā trešajām personām pārbaudāmā veidā tiek pieņemti šīs sabiedrības pārvaldes lēmumi, šajā tiesību normā paredzēto prezumpciju nevar atspēkot. Gadījumā, ja sabiedrības galvenās pārvaldes vieta neatrodas tās juridiskās adreses vietā, sabiedrības aktīvu un līgumu attiecībā uz šo aktīvu finanšu izmantošanu esamība citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā atrodas šīs sabiedrības juridiskā adrese, par apstākļiem, kas ir pietiekami, lai atspēkotu šo prezumpciju, ir uzskatāma tikai tad, ja ar attiecīgo apstākļu kopuma visaptverošu vērtējumu var konstatēt, ka minētās sabiedrības pārvaldes un kontroles, kā arī tās interešu pārvaldīšanas faktiskais centrs trešajām personām uztveramā veidā atrodas šajā citā dalībvalstī;

— gadījumā, ja sabiedrības-parādnieces juridiskās adreses pārcelšana ir notikusi pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procesu iesniegšanas, tad tiek prezumēts, ka šīs sabiedrības galveno interešu centrs atrodas tās jaunās juridiskās adreses vietā;

4) "uzņēmuma" jēdziens šīs pašas regulas 3. panta 2. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā jēdzienā tiek prasīta struk-

tūra saimnieciskās darbības veikšanai, kas ietver minimālu organizācijas līmeni un zināmu stabilitāti. Tikai atsevišķu aktīvu vai bankas kontu esamība šai definīcijai principā neatbilst.

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 18. oktobra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Realchemie Nederland BV/Bayer CropScience AG*

(Lieta C-406/09) (¹)

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un spriedumu izpilde — Jēdziens "civilietas un komerclietas" — Nolēmuma par naudas soda piespriešanu atzīšana un izpilde — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesības — Šo tiesību aizskārums — Pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi — Notiesāšana — Eksekvatūras procedūra — Ar to saistītie tiesāšanās izdevumi)

(2011/C 362/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Realchemie Nederland BV*

Atbildētāja: *Bayer CropScience AG*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civilietās un komerclietās (OV L 12, 1 lpp.) 1. panta un Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas Nr. 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.) 14. panta interpretācija — Jēdziens "civilietas un komerclietas" — Vācijas tiesas noteikta aizlieguma Vācijā ievest vai tur laist brīvā apgrozībā noteiktus pesticīdus neievērošana — Naudas sods — Šī lēmuma par naudas soda noteikšanu izpilde — Ārvalstīs izdotu nolēmumu par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar naudas sodu vai kavējuma naudu par to, ka nav ievērots aizliegums pārkāpt intelektuālā īpašuma tiesības, izpildes procedūra